

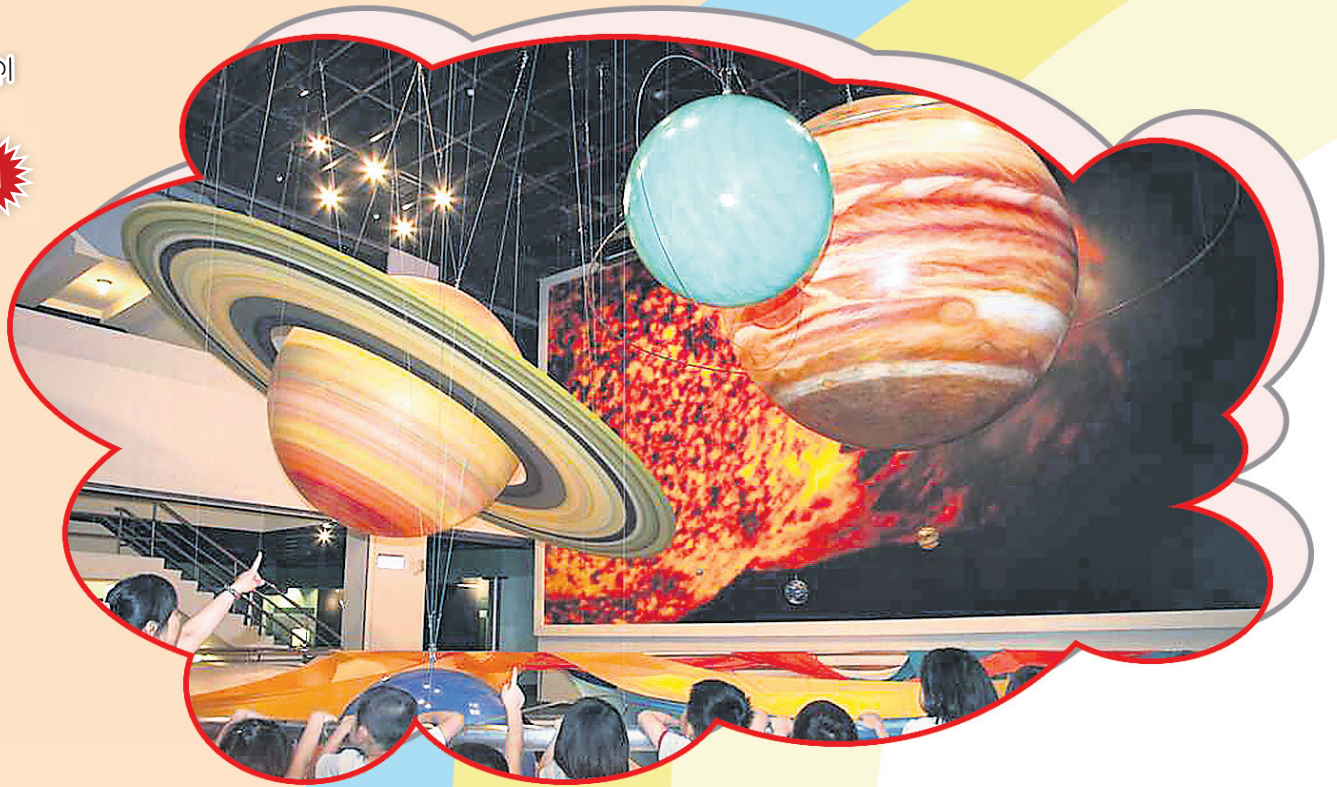
ପିଲାଙ୍କ

ଶନିବାର, ୧୮ ଜାନୁୟାରୀ, ୨୦୨୦

ଧରଣୀ

ଆସ ଜାଣିବା

ଆଇନା

ଜମ୍ମା - ଅଜମା

ଜୀବିତା

ପିଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରୀର ପୃଷ୍ଠା ୨ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଜଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା। ହସକଥା ପଢ଼ି ଖୁବ୍ ହସିଲି।

- ସ୍ୱୟମ୍ଭୱୀ ରଥ, ଲକ୍ଷେଇସାହି, ଗଞ୍ଜାମ

ଆସ ଜାଣିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗିନିଜ୍ ପୁସ୍ତକ ରେକର୍ଡ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ପଢ଼ି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା। କବିତା ସ୍ତମ୍ଭର ପ୍ରତିଟି କବିତା ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇପାରୁଛି।

- ଜିମି ମିଶ୍ର, ପ୍ରତାପନଗର, କଟକ

ଚଗଲା ଭାମୁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା କାର୍ଟୁନ୍ ମୋର ପସନ୍ଦ। ଆଜନା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଫଟୋ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ।

- ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଣ୍ଡା, କ୍ରୀଦାଶପୁର, ନୟାଗଡ଼

ଗ୍ରୀ ସର ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ ସକ୍ରେଟିସ୍। ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ସମାଜ ସଂସ୍କାରକ, ସମାଲୋଚକ, ଶିକ୍ଷକ ଓ ଦାର୍ଶନିକ। ଜଣେ ବିଜ୍ଞବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ସେ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ।

ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ଏ ଘଟଣା। ସାଙ୍ଗ ସହ ସେ ଖେଳୁଥିଲେ। କୌଣସି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଲା। ସାଙ୍ଗ ଖରାପ ଭାଷା କହିଲା। ସକ୍ରେଟିସ୍ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗକଲେ। କେହି କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ। ସକ୍ରେଟିସ୍ ମାଆ ଘର ଭିତରେ ଥାଇ ଏସବୁ ଶୁଣିପାରିଲେ। ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାହାରକୁ ଚାଲିଆସିଲେ। ସକ୍ରେଟିସ୍ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ। ପାଟିକୁ ପାଣିରେ ଭଲରେ ଧୋଇଦେଲେ। ଦାନ୍ତ ଓ ଜିଭକୁ ସଫା କରିଦେଲେ। କହିଲେ, “ଧନରେ, ଖରାପ ଭାଷା କହିବାରୁ ତୋ ପାଟିରେ ମଇଳା ପଶିଯାଇଥିଲା। ତେଣୁ ମୁଁ ତୋ ପାଟି ସଫା କରିଦେଲି। ସଫାକରି ନ ଥିଲେ ତୋ ପାଟିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଥାଆନ୍ତା। ମନେରଖ, ଖରାପ କଥା କହିଲେ ପାଟି ଦୂଷିତ ହୁଏ। ମନରେ ମଇଳା ଜମିଯାଏ। ଶରୀରରେ ଯେପରି ମଇଳା ଜମିଲେ ଶରୀରରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନ। ଶପଥ କର, ଆଜିଠାରୁ ଖରାପ ଭାଷା କହିବୁ ନାହିଁ। କହିଲେ ତୁ ଜଣେ ଖରାପ ପିଲା ହିସାବରେ ଗଣତି ହେବୁ। ସମସ୍ତେ ତୋଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବେ। ତୋତେ ଦୂଶାକରିବେ। ଶରୀରକୁ ସଫା ରଖିବା ସହ ମନକୁ ସଫା ରଖିବା ନିହାତି ଦରକାର। ଖରାପ ଭାଷା କହି ମନକୁ ଦୂଷିତକଲେ ଶରୀର ଦୂଷିତ ହୁଏ।”

ବାଳକ ସକ୍ରେଟିସ୍ ରୁଚିଗଲେ। ଏଇଠି ଭଲ କାମ କରିବାର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଲା। ତା’ପରେ ସେ

ସଫା ମନ

ଗପ

ଚେତିଲେ, ଜାଗିଲେ, ଜାଗରଣ ଆଣିଲେ। ହୋଇଗଲେ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଦାର୍ଶନିକ।

ମାଆ ଶିଶୁର ପରାମର୍ଶଦାତା, ମାର୍ଗଦର୍ଶକ। ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ତଥା ଦାକ୍ଷା ଗୁରୁ। ଭଲ କାମ କରିବାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେରଣା ମାଆଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ।

- ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବେହେରା, ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ସରକାରୀ ଉ.ପ୍ରା. ବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୂତାହାଟ, ବଙ୍କିବଜାର, କଟକ
ମୋ: ୯୯୩୭୪୭୭୦୪୦

ସୂଚନା

ପିଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରୀରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍କୁଲ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ଫଟୋ ଓ ଖବର ସ୍ଥାନ ପାଇବ। ଏ ସମ୍ପର୍କିତ ସୂଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶନର ୨ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଆଜନା ପ୍ରସ୍ତ ଲାଗି ଉତ୍ତମ କ୍ୟାଲିଗ୍ରଫି ଫଟୋ ସହ ବୟସ ଏବଂ ତୁମ ଚୁକା ପ୍ରସ୍ତ ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଓଡ଼ିଆରେ ନାମ, ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଆପଣ ଠିକଣା
dharitrifuture@gmail.com

ଖୁଲିଖୁଲି ହସ

(ମା’-ଟିଣ୍ଡୁ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା)
ମା-ଆରେ ଟିଣ୍ଡୁ, ତୁ ତୋ ବାବାଙ୍କ ନାଆଁକୁ ଏ ବଲ୍‌ବ ଉପରେ କାହିଁକି ଲେଖୁଛୁ ?
ଟିଣ୍ଡୁ: ମୁଁ ମୋ ବାବାଙ୍କ ନାଆଁକୁ ଉତ୍ତଳ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ଶିକ୍ଷକ: ରାତୁ, ତୁମେ ଆଜି ହୋମ୍‌ସ୍କୁଲ କାହିଁକି କରିନ ?
ରାତୁ: ସାର, ମୁଁ ତ ହଷ୍ଟେଲରେ ରହୁଛି,
ହୋମ୍‌ସ୍କୁଲ କେମିତି କରିବି ?

ଶିକ୍ଷକ କ୍ଲାସରେ ପଢ଼ାଉଥିବା ସମୟରେ ପଚାରିଲେ-ଆଜ୍ଞା ପିଲାମାନେ କହିଲ ଯାହାକୁ ଅଧିକ ସମୟ କିପରି ରଖିହେବ ? ମଣ୍ଡୁ କହିଲା- ସାର, ଯାହାକୁ ପିଇଦେଲେ ଅଧିକ ସମୟ ପେଟରେ ରଖିହେବ ।

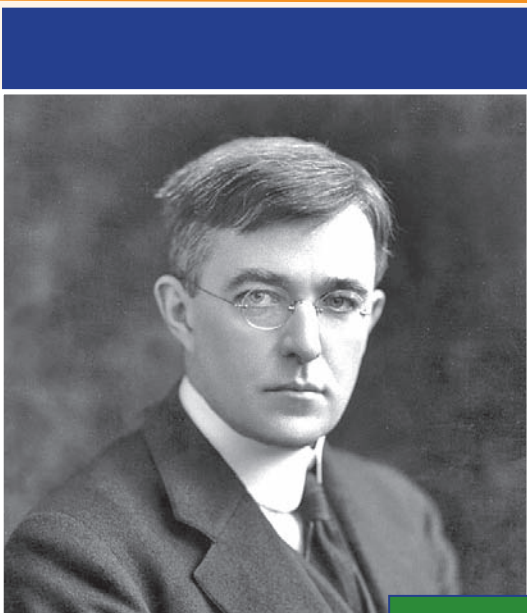
ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ିତ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ
Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15, Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ତୁ ସବୁବେଳେ ମାଡ଼ ଖାଇବା ଆଗରୁ ହାତ କାହିଁ ଧୋଇକି ଥାସୁ ?

ଆରେ ସମସ୍ତେ ପରା କୁହନ୍ତି ଖାଇବା ଆଗରୁ ହାତ ଧୋଇକି ଖାଇବ ବୋଲି ।

ଜର୍ଜିଂ ଲଙ୍କାମୁଇର

ଟିକେ ବିଚିତ୍ର ସ୍ୱଭାବର ଲୋକ । ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅହେତୁକ ଶ୍ରଦ୍ଧା । ତେଣୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମୟ କାଟିବାକୁ ଧାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ହସଖୁସି ଓ ମଜା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହାତରେ ଯାହା ପଡୁଥିଲା ତାକୁ ଧରି କିଛି ନା କିଛି ବିଜ୍ଞାନଖେଳ ଦେଖାଉଥିଲେ । ତାହା ଛୋଟ ପଥର ଖଣ୍ଡଟିଏ ହୋଇଥିଲେ ତାକୁ ସୂତାଖଣ୍ଡରେ ଝୁଲାଇ ପିଲାଙ୍କୁ ପେଣ୍ଟଲମ୍ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଛୋଟ ବାଲିରେ ପାଣି ନେଇ ତାକୁ ତଳପୁଆଁ କରି ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଘୁରାଉଥିଲେ । କେଉଁ କେଉଁ ବଳ ଯୋଗୁ ତାହା ଭାଲି ହେଉ ନ ଥିଲା ସେକଥା ବୁଝାଉଥିଲେ । ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଖୁବ୍ ସାନ ପିଲାଟିଏ ଆସୁଥିଲା ସେ ତାକୁ କୋଳକୁ ଉଠାଇଦେଇ ଉପର ତଳ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର ତାଳେ ତାଳେ ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ ।

ଥରେ ଲଙ୍କାମୁଇର ଯୁରୋପ ଆସିଥାନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭାଷଣ ଦେବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇ । ହଙ୍ଗେରୀର ରାଜଧାନୀ ବୁଦାପେଷ୍ଟଠାରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଥାଏ । ସେତେବେଳକୁ ସେ ତାଙ୍କର ମନ ମୁଗ୍ଧକର ଭାଷଣ ଲାଗି ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିସାରିଥାନ୍ତି ।

ଗତାନୁଗତିକତାକୁ ଦାସସୟ

ବିଚିତ୍ର
ବୈଜ୍ଞାନିକ

କରିବା କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି କ୍ରୀଡ଼ା ବକ୍ତାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ନ ଥିଲା । କେବଳ ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ସେମାନେ ତାହା କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ଲଙ୍କାମୁଇର ଥିଲେ ଜଣେ ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ଲୋକ । ଅଧିକାଂଶ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଭଳି ସେ ଯାହା ଠିକ୍ ମନେକରୁଥିଲେ ତାହା କରୁଥିଲେ । ଗତାନୁଗତିକତା ନାଁରେ କାହାରିକୁ ଏତେ ଅଯଥା ସମ୍ମାନ ଦେବା ତାଙ୍କର ପସନ୍ଦ ନ ଥିଲା । ଏଣୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କହିବା ପାଳି ପଡ଼ିଲା, ସେ କାହାରିକୁ ସେପରି ସମ୍ମୋଧନ ନ କରି ସିଧାସଳଖ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କ ନୂତନ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଲ୍‌ବ ଆବିଷ୍କାର କଥା- "ଯଦି ତୁମେ ଖଣ୍ଡିଏ ଟଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟେନ୍ ତାର ନିଅ ଏବଂ..."

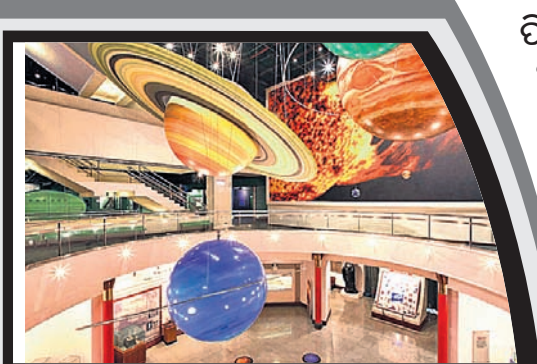
ତାଙ୍କର ଏପରି ଭାଷଣ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଭାରି ପସନ୍ଦ ହେଲା । ଏଣୁ ତାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଶେଷ କରିବା ଆଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ତାଳିମାଡ଼ । ତାହା ଏତେ ପ୍ରବଳ ହେଲା ଯେ ଅନେକ ସମୟ ଧରି ସେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା କାହାରିକୁ ଶୁଭିଳା ନାହିଁ । ହେଲେ ଲଙ୍କାମୁଇରଙ୍କୁ ଏହା ଭାରି ଭୟ ଲାଗିଲା । ଏଣୁ ଯୁରୋପ ଗସ୍ତର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ସଭାରେ ସେ ଏହିଭଳି ଗତାନୁଗତିକତାକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ଭାଷଣମାନ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । କ୍ରମେ ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବୃଦ୍ଧିକାବୀ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

-ପ୍ର. ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡ଼ା
ଉଷା ନିବାସ, ଖଣ୍ଡଗିରି, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୯୩୭୯୮୮୪୭୭୭

ଆମେରିକୀୟ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ ଜର୍ଜିଂ ଲଙ୍କାମୁଇର ପୃଷ୍ଠସ୍ଥଳ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନକୁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଲାଗି ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଗବେଷଣାଗାରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା ଉତ୍ତପ୍ତ ଧାତୁର ପୃଷ୍ଠସ୍ଥଳ ଉପରେ ବାଷ୍ପର ପ୍ରଭାବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଭାବନ ହେଲା ନିଷ୍ପିୟ ବାଷ୍ପଭରା ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ବଲ୍‌ବ । ଆଗେ ଲଲେକ୍‌ଟ୍ରିକ୍ ବଲ୍‌ବର ଭିତରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ ରଖାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଖଞ୍ଜିଦିଆଯାଉଥିଲା ଟଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟେନ୍ ଧାତୁର ତାର । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରଭାବ ହେତୁ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲେ ସେଥିରୁ ଆଲୋକ ବାହାରୁଥିଲା । ତେବେ କାଳକ୍ରମେ ଏହି ଧାତବ ତାରଟିର କ୍ଷୟ ଘଟୁଥିଲା । ଲଙ୍କାମୁଇର ଏଥିରେ ହିଲିୟମ ବା ନିୟନ୍ ଭଳି ନିଷ୍ପିୟ ବାଷ୍ପ ଭରି ପରୀକ୍ଷା କଲେ । ଏହାର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ଟଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟେନ୍ ତାର କ୍ଷୟ ନ ହେବାର ଦେଖାଗଲା । ଅତଏବ ତାହା ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହେଲା । ଅଧିକାଂଶ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଭଳି ଲଙ୍କାମୁଇର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ

ବିଜ୍ଞାନର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ତଥ୍ୟକୁ ସେ ଅତି ଚମତ୍କାର ଭାବେ ମନକୁଆଁ କରିପାରୁଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ଅନେକ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାନ୍ତି ସେଠାର ଆଭିଜାତ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ରାଜପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ । ଏଭଳି ଲୋକେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଭାଷଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଜଣ ଜଣ କରି ସମ୍ମୋଧନ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହା ଥିଲା ସେଠାର ସେତେବେଳର ଗତାନୁଗତିକତା । ତେବେ ଏପରି

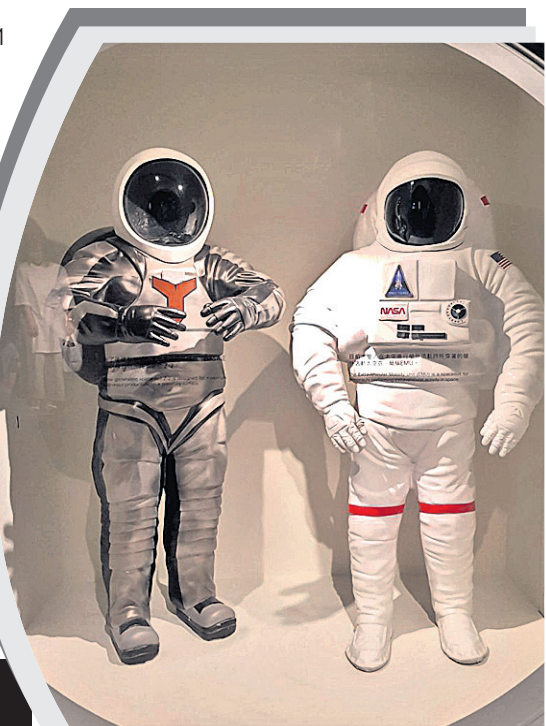

ପିଲାମାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ତଥା ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ସବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରହିଛି ତାଇପେଇଠାରେ । ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ଆଷ୍ଟ୍ରୋନୋମିକାଲ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ । ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ପିଲାମାନେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ମଡେଲ ତଥା ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ପା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ମହାକାଶର ବିଶାଳ ମଡେଲ, ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହ, ନକ୍ଷତ୍ରର ଚିତ୍ର, ଭିଡିଓ, ମହାକାଶଚାରୀଙ୍କ ପୋଷାକ ଆଦିକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆଷ୍ଟ୍ରୋନୋମିକାଲ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏଠାରେ ପରିଦର୍ଶକମାନେ ମହାକାଶର ଇତିହାସ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି ଆଦି ବିଷୟରେ ପଢିବା, ଚିତ୍ର ଏବଂ ଭିଡିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ବେଶ୍‌ବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏଠାରେ ମହାକାଶଚାରୀଙ୍କ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଫଟୋ ଉଠେଇବା ସହ ମହାକାଶ ଯାନରେ ବସି ସେଲଫି ନେବାର ମଜା ମଧ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି ।

ଆ ସ ଜାଣିବା

୧

୨

୩

୪

୫

୬

୭

୮

୯

୧୦

୧

ପି.ସି ବାବଲ କୁମାର
 କ୍ଲାସ-୪,
 ଭେକଟେସର ସ୍କୁଲ,
 ଜାରକା,
 ଯାଜପୁର

୨

ଅକିତ ଶୁଭଜିତ୍ ସାହୁ
 କ୍ଲାସ-୭,
 ଓଡିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ଜଲେଶପଡ଼ା
 ବୁଢ଼ୁଡିବନ୍ଧ, କନ୍ଧମାଳ

୩

ସୋନାଲିକା ପାତ୍ର
 କ୍ଲାସ-୪,
 ଗାୟତ୍ରୀ ସ୍କାଲ୍ ସ୍କୁଲ,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର

୪

ସଚିନ୍ ସେଠ
 କ୍ଲାସ - ୭, ଗାୟତ୍ରୀ
 ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ପାଟଣାଗଡ,
 ବଲାଙ୍ଗୀର

୫

ରୁଦ୍ରପ୍ରସାଦ ବେହେରା
 କ୍ଲାସ-୧୦,
 ଗୋପବନ୍ଧୁ ହାଇସ୍କୁଲ,
 ପୋଲସରା,
 ଗଞ୍ଜାମ

୬

ବିଜୁ ପ୍ରସାଦ ସାମଲ
 କ୍ଲାସ-୩,
 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ବରଗଡ

୭

କୌସ୍ତଭ ରଥ
 କ୍ଲାସ-୨,
 ଲୟୋଲା ସ୍କୁଲ,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର

୮

ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ
 କ୍ଲାସ-୩,
 ବିଜେଇଏମ୍ ସ୍କୁଲ,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର

୯

ଅନ୍ୱେଷା ବିଶ୍ୱାଣୀ
 କ୍ଲାସ-୩,
 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ବ୍ରହ୍ମପୁର

୧୦

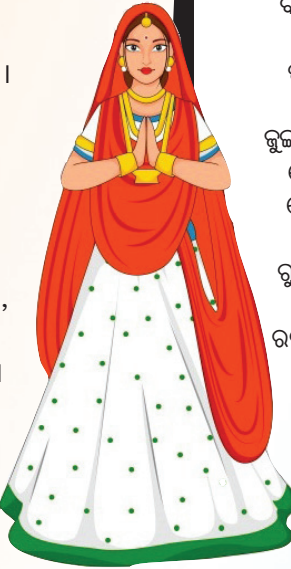

ଶୈଳୀ ସ୍ୱପ୍ନିକା ମହାପାତ୍ର
 କ୍ଲାସ-୩,
 ହାଇଟେକ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ,
 ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସ୍ଵାଗତ ନବବର୍ଷ

ଆସିଯାଇଅଛି ନୂଆ ବରଷ
 କରୁଛି ତୁମକୁ ହୁହାର
 ଶୁଭ ଲଗନରେ ଆଗମନ କରି
 ଧରାଧାମେ କର ବିହାର ।
 ଉନବିଂଶ ବର୍ଷ କଲୁଷ କାଳିନୀ
 ବିଶ୍ଵ ପ୍ରାଣୁ ଦିଅ ଦୂରେଇ,
 ହେ ବିଂଶ ବରଷ ହୁଅ ମଧୁମୟ
 ବିଶ୍ଵ ଶାନ୍ତି ଦିଅ ଫେରେଇ ।
 ଦୂର କରିଦିଅ ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିନୀ
 ଧରାଧାମ ହେଉ ଉଦ୍ଘାସ,
 ମିଥ୍ୟା, କପଟତା ଦୂର କରିଦିଅ
 ଭରିଦିଅ ମନେ ବିଶ୍ଵାସ ।
 ସନ୍ତୁସ୍ତବାଦ, ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକତା
 ଅତ୍ୟାଚାର କର ବିଲୋପ,
 ସବୁରି ହୃଦୟେ ପୁଟାଇ ଦିଅ ହେ
 ବିଶ୍ଵ ଭ୍ରାତୃହର ଗୋଲାପ ।
 କ୍ଷୁଧା, ତୃଷ୍ଣା, ବ୍ୟାଧି, ଦୁଃଖ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର
 କର ହେ ଆଶୁ ଅବସାନ,
 ଜନନୀ, ଭଗିନୀ, ସ୍ନେହ ସୋହାଗିନୀ
 ନାରୀତିଏ ପାଉ ସମ୍ମାନ ।
 ସ୍ନେହ ସୁଧାଭରା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସୁଖରେ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଅ ହରଷ,
 କଲ୍ୟାଣମୟ ଶୁଭଙ୍କର ହୁଅ
 ଦ୍ଵି ସସ୍ର ବିଂଶ ବରଷ ।

— ମାଧବୀଲତା ଦେବ, ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ,
 ଶ୍ରୀମୁଖ, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ
 ମୋ: ୯୬୯୨୪୮୩୩୭୭

ଦୁଲିୟତା! ଫୁଲଦାସିନୀ!

କି ସୁନ୍ଦର ଧରା କି ସୁନ୍ଦର ଖରା
 କି ସୁନ୍ଦର ଘାସ ଗାଳିତା
 ଆସ କୁନାକୁନି ଆସ ମୁନାମୁନି
 ଦୁଲିୟତା ଫୁଲଦାସିନୀ ।
 ବଗିଚା ଭିତରେ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର
 ନାନା ଜାତି ଫୁଲ ଫୁଟିଛି
 ଫୁଲର ମହକ ଦିଗ ବିଦିଗରେ
 ପବନ ସୁଅରେ ଛୁଟିଛି ।
 ଛୁଇଁ, ଜାଲି, ହେନା, ଗୋଲାପ, ଚଗର
 ପେନ୍ଥାପେନ୍ଥା ଦେଖ ତାଳରେ
 କେତେ ମହୁମାଛି ଉଡ଼ିବୁଲୁଛନ୍ତି
 ମଧୁ ସଂଗ୍ରହର ଆଳରେ ।
 ଗୁଣ୍ଡୁଗୁଣ୍ଡୁ ଗୀତ ଶୁଣେଇ ଶୁଣେଇ
 ଉଡ଼ିବୁଲେ କଳା ଭଅଁର
 ରଞ୍ଜିତ ତେଣାକୁ ହଲେଇ ହଲେଇ
 ପ୍ରଜାପତି ଉଡ଼େ ସଅଳ ।

ତୋଳିବାନି ଫୁଲ ଦେଖିବା କେବଳ
 ଭାଙ୍ଗିବାନି ତାଳପତର
 ବଗିଚାର ଶୋଭା ଉପଭୋଗକରି
 ଆନନ୍ଦ ଲଭିବା ଅପାର ।
 ଦେଖୁ ଖୁସିମନେ ଫେରିଲେ ସଭିଏଁ
 ଗୁରୁଜୀ କହିଲେ ପିଲାଏ
 ଫୁଲର ମହତ ଗୁଣ ଅଛି ଯେତେ
 ଆଦରେ ରଖିବ ହୃଦୟେ ।
 ଚିକିଟିକି ଫୁଲ ପରି ତୁମେମାନେ
 ଏ ଦେଶର ଚିକି କଳିକା
 କୁନିକୁନି ଓଠେ ହସୁଥାଅ ସଦା
 ସକାଳର ଫୁଲ ପରିକା ।

—ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଜାଲି, ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ
 ବାଲିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, କୋଦଳା, ଗଞ୍ଜାମ
 ମୋ: ୮୨୪୯୫୩୪୨୭୪

କମଳ ରେଜେଇ

କମଳ, ରେଜେଇ, ଶାଳ, ସୁଲତର
 ମନେ ମନେ ଖୁସି ହୋଇ,
 ଏତେ ଦିନେ ଶୀତ ମାଉସୀ ଆସିଛି
 ଆମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ।
 ଯେତେ ପୁରୁଣାରେ ପଶି ପଶି ଆମେ
 ପାଉଥିଲୁ ଦୁଃଖ କେତେ,
 ଧନୁମୁଆଁ ଆଣି ମାଉସୀ ଆସିଛି
 ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ ସତେ ।
 ଶୀତ ଦିନା ନାହିଁ ଆମର ଆଦର
 ଯେତେପରି ପଶାଇ ମୁଷା,
 କାଟଇ ଆମକୁ ଚିକିଟିକି କରି
 ହେଉ ଆମେ ଲୋକହସା ।
 ଆମର ନିର୍ମାତା ପାଆନ୍ତିନି କାମ
 ଦୁଃଖରେ ବିତାନ୍ତି ଦିନ,
 ପରିବେଶ ସତେ ଅକାଳ ହେଲାଣି
 କେହି ଦିଅନ୍ତିନି ଧାନ ।
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପରେ ବର୍ଷା, ବର୍ଷା ପରେ ଶୀତ
 ଆସୁନି ଧରାକୁ ଆଉ,
 ରତୁତକ୍ତ ସତେ ବିଗିଡ଼ି ଗଲାଣି
 ଖରା ଦେଖାଉଛି ଭାଉ ।
 ଯାହା ପାଇଁ ଆମ ଆଦର ଏକଠି
 ସିଏ ଆଜି ବିପଦରେ,
 ତାପମାତ୍ରା ବଢ଼େ ଶୀତ କରିଯାଏ
 ଧରା ବିଷ ବଳୟରେ ।
 ଚେତନା ପଶୁନି ମଣିଷ ମନରେ
 କାହାକୁ କହିବା ଆଉ,
 ଗରମ ପୋଷାକ ରହିବକି ନାହିଁ
 ଦୁଃଖ ବଢ଼େ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ।
 —ଅରୂପ କୁମାର ବିଶ୍ଵାଳ
 ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ
 ଏନ୍.ଏ.ସି ବାଲିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ପାରାଦୀପ, ମୋ: ୯୦୪୦୮୭୦୧୦୦

- ଆରମ୍ଭର**
- * ଚାଲିବ ବାବେଇ
 - * ରାଇଟ ବ୍ରଦର୍ସ
 - * ମାର୍ଟିନ କୋପର
 - * ଗୁଟେନବର୍ଗ
 - * ଆର୍କିମିଡ଼ିସ୍

ଏ ଥର ର ପ୍ରଶ୍ନ

କେଉଁଟି ଅଲଗା

- ★ କ୍ଷୀର, ଛେନା, ଦହି, ଘିଅ, ଲହୁଣି
- ★ ପିଆନେ, ଗିଟାର, ତବଲା, ହୁସିଲ, ବାଣା
- ★ ଖେଳିବା, ପହଁରିବା, ଶୁଣିବା, ନାଚିବା, ବୌଦ୍ଧିବା
- ★ ଜୁନ, ମେ, ଅଗଷ୍ଟ, ଡିସେମ୍ବର, ମାର୍ଚ୍ଚ
- ★ ପିଆଜ, ଅଦା, ରସୁଣ, ଆଳୁ, ଜିରା

ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ

ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହାପାତ୍ର

ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଛି

ଆଗ୍ରହ ଥିଲେ ଉପାୟ ବଳେ ବଳେ ଆସେ ।
 ବିଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ଜିନିଷ ଜାଣିବାକୁ ତାଙ୍କର ପିଲାଦିନରୁ
 ଜଳ୍ମା ଥିଲା । ଆଉ ଏପରି ଗୁଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହତ
 କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ପିତା । ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ
 ଆଗେଇ ଚାଲିଥିବା ଏହି ପ୍ରତିଭା ଭବିଷ୍ୟତରେ
 ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବାକୁ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହାପାତ୍ର । ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ଜନ୍ମିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁରରେ ଥିବା ଜନସ୍ଵାୟାତ୍
 ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲର କ୍ଲାସ-୮ରେ ଅଧ୍ୟୟନରତ । ଇତି
 ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ସ୍କୁଲରେ ନିଜକୁ ଜଣେ ମୋଧାବୀ
 ଛାତ୍ର ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇ ସାଉଁଟିଛନ୍ତି
 ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସକାଳ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ
 ସାଇକେଲିଂଗୁ । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଅତିକମ୍ରେ ଅଧ
 ଘଣ୍ଟାଏ ସେ ସାଇକେଲ ଚଳାଇ ଥାଆନ୍ତି । ତା' ସହ

ତ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ ଟେବୁଲ୍ ଟେନିସ୍ ଖେଳିବାରେ ରୁଚି
 ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ଆୟୋଜିତ ମ୍ୟାଥ୍ ଏବଂ
 ସାଇନ୍ସ ଅଲିମ୍ପିଆଡ଼ରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ପୁରସ୍କୃତ
 ହୋଇଛନ୍ତି ସେ । ନିଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହନ୍ତି,
 'ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ କ'ଣ କରିବି ସେ ନେଇ ପୂର୍ବଦିନ
 ଟାଇମ୍‌ଟେବୁଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନିଏ । ଅନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
 ନିଜର ଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ
 ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ାକୁ କେବେ ମୁଁ ଅବହେଳା କରିନାହିଁ ।
 ମୋର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛାଇ ପରି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି
 ମୋ ବାପା ତଥା ମହର୍ଷି କଲେଜର ରସାୟନ
 ବିଭାଗରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ
 ପୂଜ୍ୟ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ମା' ଅମିତା ମିଶ୍ର ।
 ଏହାସହ ପ୍ରତିଦିନ ବୈଦିକ ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ ଇଂଲିଶ
 ଖବରକାଗଜ ପଢ଼ିବା ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଅଭ୍ୟାସ ।

* କୋରିଆ ଏବଂ ଜାପାନରେ ଏପରି ଏକ କାଫେ ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକେ ବିଲେଇମାନଙ୍କ ସହ ଚା ବା କଫିର ମଜା ନେଇପାରିବେ।

* ଷ୍ଟାରଫିସର ମସ୍ତିଷ୍କ ନ ଥାଏ। ଏମାନେ ନିଜ ଚର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆଖପାଖର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ପାଇଥାନ୍ତି।

* ଆଫ୍ରିକାରେ ବାସ କରୁଥିବା 'ପୁର୍ସି' ନାମକ ଆଦିମ ଜନଜାତିର ମହିଳାମାନେ ୫ ଇଞ୍ଚ ଗୋଲେଇର ଏକ ପ୍ଲେଟ ପାଟିରେ ପରିଧାନ କରିଥାନ୍ତି। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ।

ଜଣା ଅଜଣା

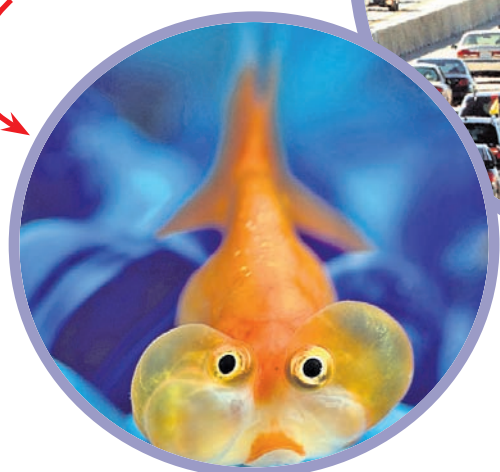
* ଆମେରିକାର ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲେସ୍ରେ ଜନସଂଖ୍ୟାଠାରୁ କାର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ।

* କିଛି ଗୋଲ୍‌ଫିସ୍ ପ୍ରଜାତି ମାଛର ଆଖିର ଆକାର ଏହାର ପାକସ୍ଥଳୀଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼।

* ଚକୋଲେଟର ବାସ୍ନା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଏଭଳି ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ମନକୁ କ୍ୱାନ୍ତି ଦୂର କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ।

ମହେଶ୍ୱତା
୫ ବର୍ଷ

ଶ୍ରେୟା
୫ ବର୍ଷ

ଆଇଲି

ସୁସି
୨ ବର୍ଷ

